

Posudek na bakalářskou práci

Tereza Auzká: Maďarsko-italská spolupráce v letech 1922-1940

Bakalářská práce Terezy Auzkové se zaměřila na osvětlení politické spolupráce Maďarska a Itálie v době mezi dvěma světovými válkami, a to „v kontextu dějin meziválečné Evropy“, jak uvádí. V úvodu práce pokládá tři otázky, které považuje oprávněně za zásadní (1. Jaké teoretické i praktické důvody vedly ke spolupráci Maďarska s Itálií? 2. Jaký význam měla tato spolupráce pro oba státy? 3. Nakolik toto partnerství pomohlo oběma zemím naplňovat plány jejich zahraničních politik?). Odpovědi na ně je pak následující text. Ten je racionálně rozčleněn do čtyř vyvážených kapitol a shrnujícího Závěru.

V Historickém úvodu autorka stručně a výstižně charakterizuje situaci v Evropě po podepsání mírových smluv v letech 1919-1920, a to především z hlediska dalšího složitého politického vývoje v Maďarsku a v Itálii. V kapitole nazvané Základní kontury zahraniční politiky Itálie a Maďarska na základě analýzy charakteristických rysů zahraniční politiky Itálie a Maďarska ve 20. letech předkládá hlavní důvody vzájemného sblížení obou států. V následující kapitole – Vývoj maďarsko-italských vztahů do roku 1933 – pak uvádí konkrétní příklady vzájemného sblížení Maďarska a Itálie jak v oblasti zahraniční politiky, tak ekonomické spolupráce. V závěrečné kapitole Maďarsko-italské vztahy v období let 1933-1940 se autorka zaměřila na tři okruhy otázek. Především na objasnění toho, jak se odrazila fatální změna ve vnitřní politice Německa – zvolení Adolfa Hitlera do funkce kancléře v roce 1933 – v zahraniční i vnitřní politice Maďarska a Itálie, jaké důsledky pro italsko-maďarskou spolupráci měla italská invaze do Etiopie v říjnu 1935 a jak se projevovala faktická role Itálie v realizaci maďarských revizionistických snah v době československé krize v roce 1938 a po rozpadu Československa, stejně jako v první a druhé vídeňské arbitráži.

Výsledkem autorčiny analýzy maďarsko-italské spolupráce v letech 1922-1940 je trojí konstatování: 1. Itálie sice pomohla Maďarsku dostat se koncem 20. let z izolace a veřejně prosazovat vlastní revizionistickou politiku, ale kvůli své vojenské a ekonomické nedostatečnosti nebyla schopna změnit status quo ve střední Evropě. 2. Maďarsko-italská spolupráce měla mnohem větší význam pro Maďarsko než pro Itálii. 3. Aby Itálie a Maďarsko mohly uskutečňovat své expanzionistické a revizionistické ambice, musely se nakonec podřídit nacistickému Německu.

Bakalářská práce Terezy Auzkové nejenže dostala všem nárokům, které jsou na takovýto text kladeny, ale vysoce je převyšuje. Úspěšně se vyrovnala s hodnocením odborné literatury a pramenů k danému tématu a rovněž seznam použité literatury, širě a výběr zásadních titulů, je hodný ocenění. V závěru dokázala přesně shrnout výsledky, ke kterým během svého studia stanoveného tématu došla. Velmi oceňuji autorčinu schopnost úsporně a přitom výstižně vyjádřit podstatu toho, co chtěla vyjádřit. Navíc je práce napsána hezkou češtinou.

K vysokému hodnocení připojuji jen drobné upozornění: v případě klíčových slov bych spíše než *iredentismus* volila *revizionismus*, nebo alespoň také ještě *revizionismus*. Snad jen tentokrát výjimečně neobratnému vyjádření přičítám výrok „...na území *mladého* maďarského království“ na s.7 – maďarské, respektive uherské království až na cca roční republikánskou pauzu trvalo od roku 1000.

Práci hodnotím známkou: **výborně**

Praha, 8. června 2015

Eva Irmanová